

Lied over Elia

tekst: Huub Oosterhuis (in: Nieuw bijbels liedboek, Baarn 1986)

melodie: Aat van Peet

The image shows a musical score for the song 'Lied over Elia'. It consists of three staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 4/4 time signature. The melody is written on a five-line staff. Below the first staff, the lyrics are: 'Een stem sprak tot E - li - a: / Zeg koning Achab aan'. The second staff continues the melody, with lyrics: 'Zo - lang zij mensen uit - vreet / in naam van doodsgod Baal'. The third staff concludes the melody, with lyrics: 'zal ik uw groe - ne heu - vels / met zwa - re dorheid slaan'. The music ends with a double bar line.

2. Er viel geen dauw, geen regen.
"Geef regen, grote Baal",
smeekten de Baalsprofeten.
Een hemel van metaal
stond hoog en onbewogen.
de velden stonden kaal.

3. Hij had het woord gesproken
en was zijn weg gegaan.
In een klein dal versholen
zag hij het onheil aan.
Brood brachten hem twee raven
een beek droeg water aan.

4. Toen stierven ook de raven,
de laatste beek viel droog.
"Is voor uw volk van slaven
dit lijden niet genoeg?
Hoelang duldt gij die doodsgod
van beul Achab nog?"

5. De stem riep: "Ga naar Sarfat,
daar zal Ik zijn met jou."
In de stadspoort tegen
kwam hem een weduwvrouw.
"Vrouw, geef mij wat water,
ik wil ook brood van jou."

6. "Ik zal met mijn zoon vanavond
brood eten voor het laatste."
"Maar wie een arme spijzigt,
blijft hongerdood bespaard."
Zij heeft haar laatste restjes
voor hem bijeengeschraapt.

7. Haar kruik is blijven vloeien,
haar meel niet opgeraakt.
Maar wel haar zoon gestorven.
"Wat heb ik jou misdaan,
godsman?" Hij nam de jongen
en riep de stem bij naam.

8. En met zijn volle zwaarte
bedekte hij, driemaal,
het dode kinderlichaam
en blies de ziel weer aan.
Het kind begon te geeuwen
en keek Elia aan.

9 Drie jaar droogte verstreken,
de zachtste huid gelooïd,
versteend de groene weiden,
kwam toen tot hem dit woord:
"Ga, en verschijn aan Achab
die heel mijn volk uitmoordt."

10. Voor Achab en Izebel
stond Elia daar:
'Gesel van de armen,
vervloekt uitbuiterspaar,
roep als je Baalsprofeten
op Karmel bij elkaar

11. De hellingen van de Karmel
droegen Israëls volk.
Verstomd, dof, uitgehongerd
zat daar een slavenvolk.
Verzengend laaide de hemel.
Elia trad voor het volk.

12. 'Nu kies wie je wilt volgen:
mijn god of Achabs Baal-
de broodgod van de armen
die doden levend maakt,
of de grote bezitter
die uitbuit en verslaaft.'

13. Twee stapels hout, twee stieren.
wie god in Israël?
Die met zijn hemelvuren,
dit vlees verteren zal.
'Kom, Baalsprofeten, vierhon-
derdvijftig in getal:

14. 'Zing nu je god tevoorschijn!'
Ze zongen mooi en woest.
'Harder!' smaalde Elia,
'hij soest, hij is wat moe.'
Ze krijsten hoog en kerfden
hun borst tot bloedens toe.

15. 'Geef antwoord', bad Elia,
'o stem, wees hier en nu.'
Toen sloegen uit de hemel
schichten verzengend vuur.
'Dood alle Baalsprofeten,
Elia's god is Heer.'

16. Een wolkje zwart van regen
dreef uit de verte aan.
Zwaar stortte neer de regen.
Elia is gegaan-
Izebels paarden en wagens
joegen achter hem aan.

17. Hij vluchtte de woestijn in.
Daar sterven wilde hij,
Onder een bremstruik liggen.
D' Engel bracht brood en wijn.
Hij rende veertig nachten.
Op Horeb moest hij zijn.

18. De hellingen van d'Horeb
drevén Elia voort
naar de spelonk waar Mozes
de woorden had gehoord.
"Wat doe jij hier, Elia?"
"Ik wil uw laatste woord."

19. Ik heb voor u geijverd
als vuur dat hoog opblaait.
Uw volk heeft zich gebogen
voor Baalgod, uw rivaal.
Ik alleen ben over.
Uw woorden zijn verwaaid."

20. Een stormwind, rotsen splijtend,
raasde aan hem voorbij.
Hierna volgden aardschokken.
In storm en schok: niet Hij.
En na de schokken vuren.
In rook en vuur: niet Hij.

21. Wie Hij? Voorbij de woorden
sprak Hij zijn laatste woord.
Een stem van doodse stilte,
van stilte na de moord
op Abel, eerste broeder,
die stem werd toen gehoord.

22. Die riep jou uit de aarde,
die God moest jij verstaan.
'De God van de vermoorden'
luidt vanaf nu zijn naam -
tot hun massagraven
is Hij ingegaan.

23. Wie Hij? Een god-partijdig,
die mensen opstaan doet
tegen hun eeuwigdurend
onduldbaar slavenlot.
Die mensenmoorders neerhaalt
van hun troon. Die God.

24. Die aan de kant der armen,
in hun bloedige strijd,
in hun verweer wanhopig,
God tegen god zal zijn -
bij gekruisigde slaven
zal Hij te vinden zijn.

25. 'God is Hij': Elia.
Zijn naam klinkt in jouw naam.
Je moest van Hem de hele
woestijn nog eens door gaan,
en nog eens tegen al die
despotengoden aan.

26. Maar ook een ander zalven
tot godsman in jouw plaats,
omdat je had getwijfeld
aan zijn volstreekte naam,
niet wist dat zeventuizend
niet kronkelden voor Baal.

27. Je leefde nog wat jaren,
je deed wat moest gedaan.
Een vuurkar kwam je halen,
in storm ben je gegaan,
in vlammen opgestegen
godweet waarheen gegaan.

28. De wereld kan niet erger,
het onrecht weegt te zwaar .
Nu moet je haastig komen ,
bekeer ons tot elkaar.
Een deur gaat voor iou open.
Een stoel staat voor jou klaar.